

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ. ಎದುರಿಗೆ ಮಹಾನಾದಿ. ನಡಿಯ ತುಂಬಲ್ಲಾ ನೂರಾರು ದೋಣಿಗಳು. ದೋಣಿಗಳು ಸ್ವೋ-ಮೋಶಾನ್ವನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದೋಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳನೆ ಕೊಕ್ಕರಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ನನಗಿಗ ಬಸ್ತೋ ಶ್ರೀಮೌ ತಿನ್ನಬೇಕನೆಸುತ್ತಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಶಿತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ. ಇಡೀ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರಿಭೂರೆ. ಮನೋರಂಜನಿ ಆಕೆಯ ಗಂಡ. ಇಬ್ಬರೂ... ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾ, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಬದುಕನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿಡಕಿದರು.

‘ನಾವಿಗೆ ಒಂದು ಫ್ಲಾಶ್ ಬ್ಯಾಕನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವ. ಅವರಿಭೂರು ಗತವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ ಗ್ರೌ. ಇಪ್ಪತ್ತೆದ್ದು ವರ್ಷಗಳ ಮನೋರಂಜನಿ ಅಂಬಂಸಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಂತಿ. ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣನ್ನು ಲೀಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಕನಸಿನ ತುಂಬಾ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಆಕೆಯೇ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರೆ ಪ್ರೀತಿಮೋದು ಹಿಂದೆ ಬೀಳೋದು ಗಂಡಸರ ಜನ್ಮಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮನೋರಂಜನಿ. ‘ಗಂಡಸರು ಮದವೆಲಿದ ಮೃಗಾಳಿಧರವು, ಬಯಕೆ ತೀರುವವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ, ಹಿಂದ ಬೀಳೋದು’ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಅವನು ‘ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ನಿಜವಾದದ್ದು. ದೇವರ ಇರುವಿಕೆಯಂಥದ್ದು’ ಎಂದು ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ಎರಡು ರೀಲುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವಿಕೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆಕೆ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಾಳೆ.

ಹತ್ತಿರದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಉದ್ದೇಶಗ್. ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಪ್ಪ. ‘ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಬೇಡ’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಅವನು. ‘ಮಕ್ಕಳ ಮಟ್ಟಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಖಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಮುದುಕಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರುಯಾ. ಎಂದಿಗೂ ನೀನು ಮನೋರಂಜನಿಯಂತಿರಬೇಕು’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಾಳೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಬದಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಚಲು ವಿಫಲಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಕನ್ನೆಗಳು ಜೋಲುತ್ತವೆ. ತಲೆಗೂದಲು ತಲುವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಲ್ಲದ ನುಣುಪು

ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ‘ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ಆಕರ್ಷಣ ಹಾರಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿನ್ನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಂಗಸು’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕ್ರಮೇಣ ಆಕೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬಳೇ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬಂದಿಯಾಗಿ. ಇಪ್ಪತ್ತಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮರುತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಿಯತ್ವವೆಯರು. ತಲೆಗೂದಲಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಶರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬಂಪತ್ತನಯ ಜನ್ಮಾನದಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೆದ್ದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯಂದಿಗೆ ಹನಿಮೂನ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಂಡತಿಗೆ ಶೀರಿಯ್ಯು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯತ್ವವೆಯಂದಿಗೆ ಬೆತ್ತಲಾಗಿ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಮಲಿಗೆದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ದಿಧಿರನೆ ಸುಕ್ತಗಳೂ ಬಿರುತ್ತವೆ. ಅವನ ದೇಹ ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹದಂಡ ಕಷ್ಟೆಗೆ ದಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮುಖ ಕಾಂತಿಕೆನವಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಅವನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಾಪ್ಯ ಅವರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಿಗೆದ್ದ ಮಹಡಿ ಭಯದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಓದಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

‘ನಾವು ಮತ್ತೇ ವರ್ಷಮಾನಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಫ್ಲಾಶ್‌ಬ್ಯಾಕ್‌ ಮುಗಿದು ಹೋಯ್’ ಎಂದ ಗ್ರೌ. ಮನೋರಂಜನಿ ಗಂಡ ನಿಜನವಾದ ಬೀಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಡತಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಬಸ್ತೋ ಶ್ರೀಮೌಗಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ಮನೋರಂಜನಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಮಾಹಾನಿದಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನದಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಅವರಿಭೂರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭುಜಕ್ಕೆ ಬರಗಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ದೃಷ್ಟಿ. ಅಗಲೂ ಹಿಂಗೆಯೇ ಬಸ್ತೋ ಶ್ರೀಮೌ ತಂದು ಕೊಡಲು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ನದಿದಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಸ್ತೋ ಶ್ರೀಮೌಗಾಗಿ ಓಡಿದ ಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ನದಿ ಕಡೆ ಹಾಗೆ ಅರಮುಚ್ಚಿದ ಕಳೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಬಸ್ತೋ ಶ್ರೀಮೌಗಾಗಿ ದೀರ್ಘಿಗಳಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ... ಸಿನಿಮಾ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಧಿಯೇರಾಸಿಂದ ಹೋರಬಿತ್ತಾ ಸತ್ಯಸುಂದರ್